

16de JAARGANG, NR. 299
11 JUNI 2018

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Nik Bärtsch, Marcus Miller,
 Erroll Garner, Coal Harbour,
 Thijs de Klijn e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Metropole Orkest Big Band
 & China Moses.

EN VERDER:

8 Bestsellers en tips Jazzcenter

10 New York Calling (Roos Plaatsman)

11 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 300 KOMT 25 JUNI UIT

NIEUWS

Gouden Slifje voor Tim Hennekes

Tim Hennekes heeft 2 juni in de Jazzkerk Aartswoud het Sena Performers Gouden Slifje ontvangen, een prijs voor de jonge, meest veelbelovende jazzdrummer van dit moment. Hij kreeg uit handen van Wilfried de Jong een trofee gemaakt door Han Bennink. In het juryrapport wordt Hennekes omschreven als een veelzijdig drummer met veel zeggingskracht en eigenheid in zijn spel. De uitreiking was onderdeel van het festival Trommel, waarin de drummers Jorge Rossy, John Engels, Tim Hennekes, Dré Pallemaerts en Jim Black speelden.

Mo van der Does Quartet wint Expression of Art Award

Het Mo van der Does Quartet heeft 27 mei in Amsterdam de Expression of Art Award gekregen. Aan de onderscheiding is een bedrag van 5.000 euro verbonden. Voor de Award was Van der Does in de race met The Casares Brothers Trio, de Matthias van den Brande Group en het Tommaso Perazzo Trio (alle studierend aan het Conservatorium van Amsterdam). In de afgelopen maanden gaven deze groepen een concert in het Conservatorium Hotel, Amsterdam (gevestigd in het voormalige Sweelinck Conservatorium). Een jury met Ben van Gelder, Edoardo Righini en Jan Jasper Tamboer selecteerde de beste van de vier. Vorig jaar ging de prijs naar het Gijs Idema Trio.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

SLOVENEN WINNEN BIGBANDFESTIVAL H'DORP

Big Band GveriLLaz. (Persfoto)

Big Band GveriLLaz uit Slovenië heeft zaterdag 2 juni in Hoofddorp de Topklasse van de Corendon International Big Band Competition (IBBC) gewonnen. Als tweede eindigde het Sointi Jazz Orchestra uit Finland. De winnaar kreeg de Dik Trom Wisseltrofee en een bedrag van 3.500 euro. De nummer twee ontving 2.000 euro.

In totaal twintig bigbands gingen in Hoofddorp de strijd met elkaar aan: vijf in de Topklasse en vijftien in de Eerste klasse. Ze werden in een aantal voorrondes en de finale beoordeeld door een jury onder leiding van de Amerikaanse pianist en bandleider Dave Berkman en met als leden bassist Joris Teepe, trombonist Hansjörg Fink, trompettist-bandleider Kurt Weiss, vibrafonist Frits Landesbergen, bandleider Pieter van den Dolder, trompettist, arrangeur Robbert Scherpenisse en trombonist Bart van Lier. De Topklasse mocht dit jaar met recht internationaal genoemd worden. Slechts een van de vijf geselecteerde orkesten kwam uit Nederland: de West Coast Big Band. Winnaar Big Band GveriLLaz uit Ljubljana werd opgericht op 1 januari 2014. De groep telt achttien professionele muzikanten.

...vervolg op de volgende pagina

Igor Gehenot. (Foto: Studio 5)

Jazzlab viert 25-jarig bestaan

De Vlaamse concertorganisator JazzLab Series viert in september het 25-jarig bestaan. Het jubileum is aanleiding voor een vereenvoudigde naam: JazzLab, een nieuwe website: jazzlab.be en een nieuw logo. Met vier eigen producties onder de noemer JazzLab 2.5 presenteert JazzLab in het komende theaterseizoen een doorsnede van een kwarteeuw Belgische jazz, met een blik op de toekomst. Die producties zijn Dré Pallemarts Seva (op tournee in september en oktober), Lynn Cassiers Yun (op tournee in december), Bert Dockx Ottla (op tournee in februari 2019) en Hendrik Lasure Warm Bad (op tournee in maart en april 2019). Verder staan het komend seizoen op het programma Donder, Igor Gehenot Organ Trio, Sal La Rocca Quartet, het Teun Verbruggen Quartet en Kleptomatics. Tijdens het jubileumfeest in Flagey op 26 september spelen onder anderen drummer Dré Pallemarts, zangeres Lynn Cassiers en pianist Hendrik Lasure.

Muziek Yuri Honing bij kunstwerk in Zwols museum

De muziek van saxofonist Yuri Honing zal klinken tijdens de tentoonstelling 'Giacometti-Chadwick, Facing Fear' in museum de Fundatie in Zwolle. Honings muziek is te horen in een ruimte die hij samen met kunstenaar Mariecke van der Linden zal inrichten. De museumzaal wordt volledig beschilderd door Van der Linden, waarbinnen een manshoge piëta, met Spinoza als Maria en het onthoofde lichaam van Marie-Antoinette als Jezus, samen met Honings muziek zorgen voor een totaalbelevens. Vloer, wanden en plafond maken onderdeel uit van de multidisciplinaire installatie, die als motto heeft: 'de mens is een wolf voor zijn medemens'. De tentoonstelling is vanaf 22 september te zien.

[...vervolg IBBC van vorige pagina](#)

Ook in de Eerste klasse won een orkest uit Oost-Europa: de Ventspils BigBand uit Letland en de nummers twee (het JazzOrchester Kreuzberg) en drie (de Hans Anselm Big Band) kwamen uit Duitsland. In de klasse, waarin vijftien bands speelden, was Nederland wel goed vertegenwoordigd met de Kosmosis Big Band, Big Band Blast!, Swinging Affair Big Band, New Sound Jazz Machine, Codarts Young Talent Bigband, Big Band Beeg, Big Band Utrecht, Want2Swing Bigband en Solid Big Band. Niet alleen de buitenlandse orkesten, ook hun solisten vielen dit jaar goed in de smaak van de jury. Als beste riet-/koperblazer werd bassaxofonist Ville Lähteenmäki van het Sointi Jazz Orchestra gekozen. Andere solistenprijzen gingen naar componist-arrangeur Joris Bolhaar van de New Sound Jazz Machine, pianist Ritvars Garoza van de Ventspils BigBand, tenorsaxofonist Marc Doffey van de Hans Anselm Big Band en flügelhornbespeler Tomi Nikku van het Sointi Jazz Orchestra. De International Big Band Competition is onderdeel van het jaarlijkse TAKE OFF Music Event.

Impressie van een eerdere Jazz in 't Park. (Foto: Stad Gent)

JAZZ IN 'T PARK KRIJGT GASTPROGRAMMEUR

De 25ste editie van het gratis toegankelijke Gentse festival Jazz in 't Park heeft voor het eerst een gastprogrammeur. Oud-journalist Karel Van Keymeulen mocht voor de jubileumeditie vier bands uitzoeken: Gratitude Trio, AKA Moon, Celano/Badenhorst/Baggiani en Aleatoric. In totaal zestien Belgische groepen treden op van 6 tot en met 9 september.

Het concert van de door Van Keymeulen uitgenodigde formatie Aleatoric (met de in New York woonachtige saxofonist Robin Verheyen) is het enige Belgische optreden waarin de groep zijn cd 'Aleatoric' live brengt. Verder staan op het programma van het wat grootte betreft inmiddels derde jazzfestival van België (na Gent Jazz en Middelheim): Donder, RVB Quartet, De Beren Gieren, gitarist Philip Catherine, MikMääk, Bram Weijters' Crazy Men, Black Flower, TaxiWars, Steiger, Blow 3.0, Brazzmatazz en pianist Fulco Ottervanger. Tijdens de jubileumeditie krijgen musici en publiek een nieuw dak boven hun hoofd. Een moderne, ruime en duurzame stretchtent vervangt de festivaltent die sinds de eerste editie op het festival stond. Hierdoor verbeteren het zicht op het podium en de geluidskwaliteit. Jazz in 't Park vindt plaats in het Zuidpark Gent.

Jong conservatoriumtalent voor workshop Berklee geselecteerd

Zangeres Anna Sollewijn (17) en saxofonist Tadjiro Velzel (16), beiden studierend aan het Junior Jazz College van het Conservatorium van Amsterdam (CvA), mogen deelnemen aan de prestigieuze Berklee Global Jazz Workshop. Die workshop is onderdeel van het Newport Jazz Festival (VS) en loopt van 30 juli t/m 3 augustus. De twee volgen masterclasses, spelen samen met andere toptalenten vanuit de hele wereld en geven tot slot een concert op het Newport Jazz Festival. Het Junior Jazz College vormt samen met de Sweelinck Academie de Nationale opleiding voor jong toptalent van het CvA.

Rob de Nijs zingt jazz met JOC

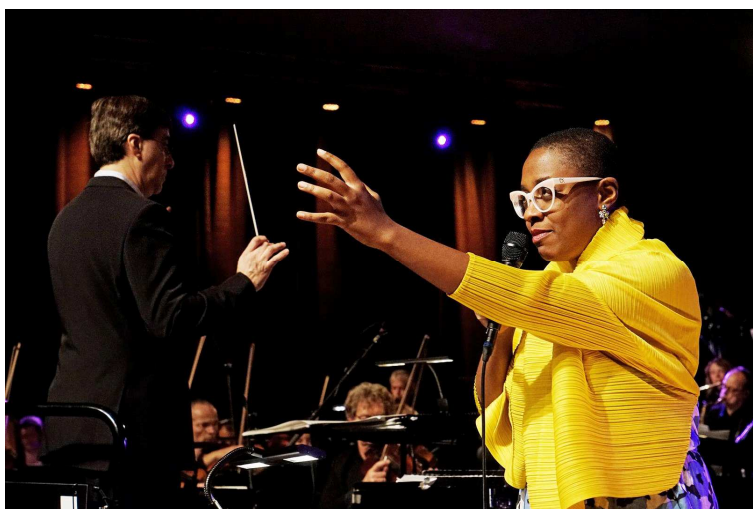
Zanger en jazzliefhebber Rob de Nijs staat 1 oktober met zijn collega Fay Claassen op het podium van het Amsterdamse Concertgebouw in een programma met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC). Andere gasten zijn saxofonist Benjamin Herman, trompettist Eric Vloeimans en toetsenist Cor Bakker. De Nijs en Claassen brengen werk uit het Dutch Songbook, een verzameling van als jazz gearrangeerde tijdloze Nederlandse liedjes.

Delmark Records verkocht

Eigenaar Bob Koester (85) heeft zijn platenlabel Delmark verkocht aan twee musici uit Chicago. Hij richtte het label in 1953 op in Saint Louis en verhuisde het vijf jaar later naar Chicago. Op Delmark verscheen blues en jazz. De catalogus bevat werk van onder anderen klarinetist Barney Bigard, trompettist Donald Byrd, bluesman Buddy Guy en het Art Ensemble of Chicago. Koester was in Chicago ook eigenaar van de vermaarde platenzaak Jazz Record Mart. Die sloot in 2009 de deuren.

METROPOLE ORKEST LUIDT WEER NOODKLOK

Het Metropole Orkest begeleidt in 2016 Cécile McLorin Salvant. (Foto: Joke Schot)

Het Metropole Orkest verkeert andermaal in de financiële problemen. Het kan de subsidiekortingen niet meer opvangen, zo bericht de Gooi en Eemlander. De ruim vijftig musici krijgen nog maar de helft van het salaris uitbetaald. "En dat is simpelweg niet vol te houden", aldus directeur Jan Geert Vierkant. Hij vraagt politiek Den Haag om een jaarlijkse subsidieverhoging van 1,5 miljoen.

Het Metropole Orkest kreeg forse bezuinigingen opgelegd door het eerste kabinet Rutte. Het verloor de helft van de subsidie. Elf musici vertrokken en de rest moest stevig aan salaris inleveren. Ook de staf werd tot tweemaal toe flink ingekrompen. Verder moesten de eigen inkomsten van het orkest omhoog. Dat is gelukt. Maar "het is toch te gek dat onze musici nu de ene avond de sterren van de hemel spelen in de Royal Albert Hall en de volgende ochtend naar het uitzendbureau moeten omdat ze anders niet rond kunnen komen van hun gehalveerde salaris", zegt Vierkant 22 mei in de Gooise krant. Dat gaat volgens hem ten koste van de kwaliteit. Omdat de musici niet genoeg samen kunnen spelen komen de samenhang en de klank in gevaar. "Voor een orkest dat zo veel voor zo veel mensen betekent en speelt op het allerhoogste internationale niveau, voor een orkest dat Nederland muzikaal mede op de kaart zet in het buitenland, een orkest waar alle grote sterren mee hebben willen werken in hun leven, voor dit orkest is het van levensbelang om voluit te kunnen blijven spelen in plaats van voor de helft."

OVERLEDEN

Reggie Lucas, 19 mei 2018 (65)

Amerikaanse gitarist, bekend geworden door zijn deelname aan de latere band van trompettist Miles Davis (1972-1975).

Jack Reilly, 18 mei 2018 (86)

Amerikaanse pianist; trad op met altist John LaPorta, arrangeur George Russell en als solopianist, bezocht Noorwegen en Ierland. Werkzaam op alle fronten van muziekeducatie.

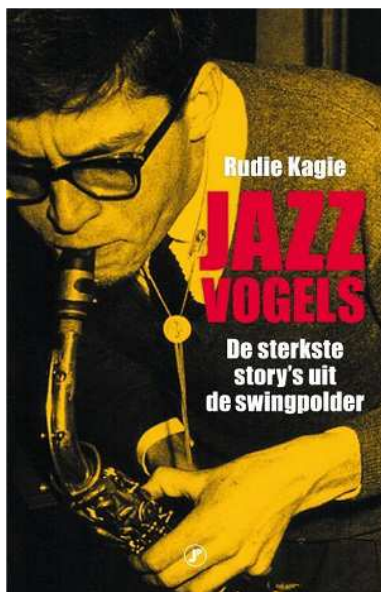
Philip Tabane, 18 mei 2018 (84)

Zuid-Afrikaanse zanger; bekwaamde zich op gitaar, fluit en in percussie. Vormde sinds 1961 diverse groepen onder de naam Malombo, trad op in New York en op Europese festivals. (jjm)

JAZZ OP PAPIER

RANDGEBIEDEN X:

KAGIE

Rudie Kagie.

Jazzvogels : de sterkste story's uit de swingpolder.

[S.l.] : Just Publishers, 2018.

279 pag. : ill. ; 21x17 cm.

ISBN 978-90-8975-702-9 pbk.

Prijs 24,95 euro.

Op zijn achtste wist hij al dat hij journalist wilde worden. In zijn boek 'Hopman' vertelt Rudie Kagie (1950) hoe hij, onder troebele omstandigheden, op het spoor gezet werd van de journalistiek. In 1972 begon hij bijdragen te leveren voor Vrij Nederland, maar wel lange tijd als freelancer. De maatschappelijke aangelegenheden die hij in zijn artikelen aansneed, leidden tot over de veertig zelfstandige publicaties. Het standpunt dat hij daarbij innam verwoordde hij als "Ik ben de geboren buitenstaander. Ik doe niet mee, vanaf veilige afstand neem ik waar."

In die hoedanigheid schrijft hij af en toe ook over jazz, niet tot ieders genoegen overigens. Meerdere malen kon men hem betrappen op feitelijke onnauwkeurigheden. Zo heeft hij al eens op de kop gehad van jazzcriticus wijlen Frank Visser en bleek een recente brochure over Ella Fitzgerald het gevolg van een haastklus.

De laatste jaren maakt hij muzikantenportretten voor het blad van het Nederlands Jazz Archief. Het aantal missers is daar geminimaliseerd, bijgestuurd door een attente eindredacteur. Zes verhalen zijn nu gebundeld onder de titel 'Jazzvogels', aangevuld met zeven andere, waarvan dat over Kid Dynamite in een kortere versie eerder verscheen in 'De Eerste Neger' (1989 en 2006).

Helemaal feilloos is het boek nog niet. De Flamingo's van Joop Korzelijs zijn begonnen met Cees Smal op altsax, in december 1950 werd hij vervangen door Wiebe Schuurmans en pas eind 1952 kwam Harry Verbeke erbij. Hun eerste plaatje werd uitgebracht op HMV. De identificatie van de publiciteitsfoto van de Millers in het stuk over Cees See is, zoals ook in Jazz Bulletin 105, foutief. (Zie mijn correctie in JB 106, pag. 67). De foto van de jonge Willem Breuker op klarinet is gespiegeld. De omslagfoto toont trompettist Theo Deken, maar hier op alt.

Maar schrijven kan hij: met hulp van vele bestaande en ongepubliceerde bronnen weet Kagie de muzikanten stuk voor stuk voortreffelijk te portretteren in goedlopende verhalen, die, wat mij betreft, alle eerdere publicaties over hen overbodig maken. Ze zullen zeker 'bijdragen aan kennis van de sociologie van de swingpolder', zoals de schrijver zelf hoopt in zijn nawoord. Of ze daarnaast ook leiden tot 'vergroten van muzikaal inzicht' is vers twee. Want dit boek gaat nauwelijks over muziek. Het is een aaneenschakeling van ongelukken, ziektes, verslavingen, mislukte huwelijken en onaangepast gedrag. Daar werd in het begin niet over geschreven, het zou de muziek in een kwaad daglicht stellen. Dat Kagie er nu wel over schrijft, verdedigt hij met een uitspraak van Mischa Mengelberg, dat het bij muziek niet alleen over muziek gaat maar over 'het ons omringende'. Maar dat is een andere discussie, die in beide kampen nog altijd hardnekkig verdedigd wordt. In navolging van Hans van Manen over dans: (instrumentale) 'muziek is muziek en anders niet' versus 'het moet voor eens en altijd worden vastgesteld dat muziek met een beschrijvende functie gewoon bestaat.' (een recente uitspraak van Marcello Piras).

Zonder dat Rudie Kagie nu (weer) van sensatiezucht wordt beticht, past de selectie van kleurrijke muzikanten goed binnen de huidige tendens in de media om het hele hebben en houden van onze creperende medemens bloot te leggen. Dat deze uitgave, toch voor 100% een jazzboek, hier onder de kop 'randgebieden' is ondergebracht, is, naast de wijze van benaderen, dan ook mede ingegeven door de werftekst, die spreekt over de 'rafelranden van de Nederjazz'.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

NIK BÄRTSCH'S RONIN

Awase

ECM Records

Bezetting:

Nik Bärtsch (piano),
Sha (basklarinet, altsax),
Thomy Jordi (bas),
Kasper Rast (drums).

Liefhebbers van de muziek van Nik Bärtsch zullen direct en onvoorwaardelijk naar de winkel snellen als er een nieuwe cd van hem uitkomt. 'Awase' is na lange tijd weer een studioalbum en bevat vijf 'Modules' van Bärtsch en een stuk van saxofonist Sha. De groep maakt, zoals ze het zelf noemen: 'minimal zenfunk'. Dat resulteert in veel herhalende patronen, krachtige grooves en een timing waarmee je een atoomklok gelijk kunt zetten. Awase is een Japanse vechtsportterm. Het betekent zoiets als 'samen bewegen'. En dat doen ze!

De vorige cd van Bärtsch was 'Continuum', met bijna gelijke Zwitserse bezetting, maar met percussie en zonder drums. Voor Awase koos hij weer voor een kwartet, mét een nieuwe bassist: Thomy Jordi. Bärtsch zegt dat deze bezetting meer vrijheid en openheid biedt, maar het resultaat is even strak als voorheen.

'Modul 58' duurt meer dan achttien kostelijke minuten en neemt de tijd om zich volledig te ontvouwen. Laag over laag gaat het, en het heeft eigenlijk geen geldige reden om te stoppen. Sha schreef ook een compositie: 'A'. Het schijnbaar eenvoudige thema wordt uitgebreid en van alle kanten verkend en gezien de positie in het alfabet kan er nog heel wat volgen.

Na alle ritmische geweld kan je met afsluiter 'Modul 59' langzaam ontwaken uit de roes. Een luistertip: geniet van deze muziek als van een goede wijn. Bewaar de cd voor een goed gekozen moment. Beluister hem dan op een goede, op temperatuur gekomen geluidsinstallatie, in zijn geheel en met gesloten ogen. Heerlijk!

Peter J. Korten

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=CoayGjBdBF0>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

COAL HARBOUR

Jolt

Eigen Beheer

Bezetting:

Tom Ridderbeekx (trompet, flugelhorn),
Yoran Aarssen (klarinet, altsax), Sam Thomas (trombone),
Ephraim Feves, Esther Wüstenhoff (viool),
Yanna Pelsler (altviool), Thomas van Geelen (cello),
Robert Koemans (piano), Thomas Pol (bas),
Willem Romers (drums).

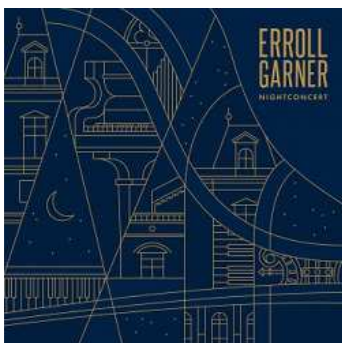
De formatie Coal Harbour liet al eerder van zich horen met de EP 'Crossing The Canal' (zie Jazzflits 256). 'Jolt' is de eerste volledige cd van de Rotterdammers. Je zou hun muziek onder het kopje 'third stream' kunnen scharen. Het is een mix van klassiek en jazz. In dit verband is het goed om te weten wat 'to jolt' is. Het cd-boekje lezende komt het erop neer dat je mensen een plotselinge schok geeft waardoor ze van gedrag of gedachten veranderen. Dat is dus kennelijk wat deze band beoogt. Als regulier jazzsextet de luisteraar op het verkeerde been zetten door de bezetting uit te breiden met een strijkkwartet. Toch kan ik niet anders constateren dan dat pianist Robert Koemans jazz en klassiek in zijn arrangementen tot een organisch geheel smeedt. Ze geven zowel de jazz- als klassieke kant het volle pond. Zoals in het titelnummer. Het begint sterk klassiek, maar krijgt al gauw een geluid à la het Metropole Orkest. En dat met zijn tien. Sterk! Of het stuk 'Assez vif en bien rythmé' van Claude Debussy. Daar opent het strijkkwartet, met enig slagwerk en misschien de contrabas op de achtergrond. Dan mengen de blazers zich in de compositie en krijgt het sextet de overhand. Met een tenorsaxsolo en een stevig begeleidende slagwerker wordt het pure jazz. Maar ach, waarom de stukken zo uiteenrafelen? Weg met de hokjes! Coal Harbour maakt muziek waar ik mijn hoed voor afneem.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=eU0MwapOTLM>

ERROLL GARNER
Nightconcert
Mack Avenue

Bezetting:

Erroll Garner (piano),
 Eddie Calhoun (bas),
 Kelly Martin (drums).

Voor het label Mack Avenue is 'Nightconcert' al de derde (her)uitgave van muziek van pianist Erroll Garner. De reeks begon met de heruitgave van het complete 'Concert by the sea' uit 1955, dat inderijd een 'million seller' was. En nu is er dan het 'nightconcert' dat in november 1964 in het Amsterdamse Concertgebouw werd opgenomen. Het is eerder gedeeltelijk op elpee uitgebracht, maar op de recentelijk teruggevonden band bleken nog acht nummers te staan, inclusief een niet bekend origineel nummer: 'That Amsterdam swing'. Een inderdaad echt swingend nummer. Garner is op de hem vertrouwde wijze in de weer. In volle glorie bovendien. Hij put veel uit het Great American Songbook. Zo passeren onder meer 'Night and day', 'What is this thing called love', 'My funny Valentine', 'Where or when', 'Cheek to cheek' en 'Over the rainbow' de revue. Die standards leidt hij traditioneel onherkenbaar in. Zo hoor je in 'My funny Valentine' pas na twee minuten een applaus van herkenning. Zijn vaste maten bassist Eddie Calhoun en drummer Kelly Martin begeleiden hem. Als hij 'When your lover has gone' begint, weet je meteen dat je geen droefenis te horen krijgt maar opnieuw een potent stukje swing. Met zijn te snelle linkerhand houdt hij de 'drive' erin. Deze 'lover' denkt kennelijk: "Liefde achter de rug? Nieuwe kansen te over." Het is ook typerend voor Garner, die zich in de muziek van zijn optimistische kant liet horen.

Hessel Fluitman

Erroll Garner live in 1964:

<https://www.youtube.com/watch?v=UYS1QMorSxg>

THIJS DE KLIJN QUINTET
Factotum
Flyhighrecords

Bezetting:

Thijs de Klijn (gitaar),
 Olga Amelchenko (altsax),
 Musina Ebobissé (tenorsax),
 Thomas Kolarczyk (bas), Mathias Ruppig (drums).

'Factotum' heet de laatste cd van de gitarist Thijs de Klijn (1990). Een goedbedachte titel. De term betekent manusje van alles, duvelstoejager en alleskunner. Het zegt iets over het feit dat de Utrechtenaar negen originele jazznummers schreef, zelf zijn uit Berlijnse muzikanten bestaande groep samenstelde en zo een duidelijk stempel drukt op composities en uitvoeringen.

Maar De Klijn laat zich niet kennen als een overheersende leider die alleen kickt op zijn eigen gitaarklanken. Hij is enerzijds een eigenzinnige zelfbewuste solist maar schikt zich anderzijds met graagte in een ondersteunende rol, alle ruimte biedend aan de saxofonisten in zijn team. Dat zijn de Russische Olga Amelchenko op alt en de Franse Musina Ebobissé op tenor.

De Klijn leerde hen en de rest van zijn kwintet in Duitsland kennen, waar hij een tijd woonde en werkte. Hij studeerde ook in New York en op 'Factotum' is dan ook sprake van een aantrekkelijke symbiose tussen de jazz uit de VS en die uit Europa. In het vrij geïmproviseerde openingsstuk 'Introduction' strooit De Klijn ook met grooves uit Zuid-Afrika. In De Werf en Nieuwegracht neemt hij ons mee naar zijn favoriete plekjes in Utrecht.

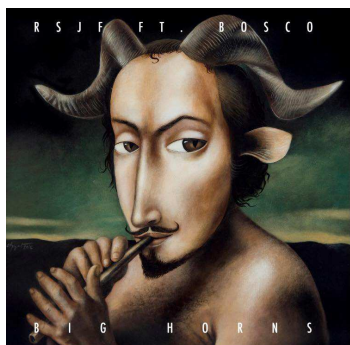
'Factotum' is een gevarieerde cd geworden met een onmiskenbaar modern geluid maar ook met eerbewijzen aan de tradities. De groep kan flink tekeer gaan maar ook minimalistisch spelen. Maar, en dat is altijd knap in het jazzgenre, De Klijn en de zijnen hebben een herkenbaar eigen geluid dat toch meteen vertrouwd aanvoelt door het harmonieuze, tintelende en hechte samenspel.

Hans Invernizzi

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=-34ywR9Y64c>

RSJF BOSCO
Big Horns
WTF Records

Bezetting:

David Romanello (altsax, tenorsax), Henk Guitjens (tenorsax, baritonsax), Nick Feenstra (baritonsax), Dennis te Woerd (baritonsax), Daan Bogers (trompet), Robert Bogaart (trompet), Odei Al-Magut (trombone), Jeroen van Tongeren (gitaar), Hidde Wijga (toetsen), Sjoerd van Eijck (toetsen), Merijn van de Wijdeven (basgitaar), Dimitri Jeltsema (drums).

Het is alweer zo'n dertig jaar geleden dat de Britse variant van de ska mateloos populair was. Maar ska is van origine dansmuziek uit Jamaica. Omdat er veel met koperblazers wordt gespeeld, wordt het wel de jazz van Jamaica genoemd.

In de Nederlandse jazzscene is het kwartet Rotterdam Ska-Jazz Foundation (RSJF) een bekende vertegenwoordiger van het authentieke genre. De groep werkt sinds twee jaar samen met de blazerssectie van de bigband BOSCO, onder leiding van trompettist Daan Borgers. Waar dat toe leidt, is te horen op de ep 'Big Horns'.

Het album bevat vijf stukken, waaronder de klassieker 'Tunesia' van Dizzy Gillespie, en eigen werk. Hopelijk verschijnt er binnen afzienbare tijd een volwaardige cd want dit gezelschap verdient dat. Big Horns – met vier studiotracks en één live-opname – is een zeer energieke en superstrakke plaat, die noodt tot uitbundig en langdurig dansen. De muziek klinkt zoals ska uit Jamaica hoort te klinken, maar is zeker eigentijds met hedendaagse beats en een overstuurde gitaar. De cd is tevens een statement tegen Donald Trump. Dat we in zijn opfokte wereld leven, zegt RSJF BOSCO, hoor je terug als de blazers letterlijk door hun instrumenten schreeuwen.

Het maatschappijkritische RSJF heeft altijd al tegen de gevestigde orde geschopt en doet dat dus nog steeds. De nadruk ligt echter op lekkere muziek maken met die geweldige ska-accenten. Bassist en drummer spelen daarbij een hoofdrol, maar het zijn vooral de blazers die de pulserende grooves gestalte geven en ervoor zorgen dat de band gaat 'skancken'. **Hans Invernizzi**

Bekijk deze formatie live:

<https://www.youtube.com/watch?v=AyaTNmva4y8>

THE THING
Again
The Thing Records/Trost

Bezetting:

Mats Gustafsson (sopraansax, tenorsax), Ingebrigt Håker Flaten (bas, basgitaar), Paal Nilssen-Love (drums)
 + Joe McPhee (pocket trompet).

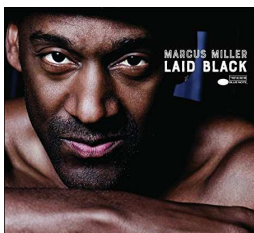
Er wordt flink productie gedraaid door The Thing. Eind vorig jaar verscheen het enerverende livealbum 'Baby Talk', met gitarist James Blood Ulmer, en nu ligt er alweer een nieuwe studiplaat: 'Again'. Wat opvalt, is dat de Scandinaviërs wat nadrukkelijker duiken in de freejazzkant van hun muzikale mix. De openingstrack, 'Sur face', valt meteen met de deur in huis met saxofonist Gustafsson in zijn Ayler-modus. En als tweede stuk koos het drietal voor 'Decision in paradise' van freejazzgrootmeester Frank Lowe. Gast op deze track is veteraan Joe McPhee (ditmaal alleen op pocket trumpet), die graag met Europese improvisatoren optrekt. Toch is het niet alleen maar freejazz wat de klok slaat, want halverwege het eerste nummer duikt bassist Ingebrigt Håker Flaten in een ingetogen strijksolo, waar Gustafsson zich melodieuze bijvoegt. En in het slotstuk van de plaat, 'Vicky Di', horen we drummer Paal Nilssen-Love een verzengende heavy-metalbeat neerleggen voor de noisy basgitaar en een gierende sopraansax. 'Again' mag dan misschien geen verrassende plaat zijn, maar zoals iedere uiting van The Thing is het album zeker de moeite waard.

Herman te Loo

Luister hier naar 'Vicky Di':

<https://bit.ly/2IqwUas>

MARCUS MILLER
Laid Black (Blue Note)

Bassist Marcus Miller vestigde in de jaren tachtig zijn naam als producent van Miles Davis' album 'Tutu'. Sindsdien oogste hij succes en erkenning. Inmiddels is hij een gearriveerd muzikant. Drie jaar na zijn cd 'Afro Deezia', komt hij nu met een album waarop een keur aan actuele invloeden op de hedendaagse jazz is verwerkt. Op 'Laid Back' voegt hij hiphop, R&B en gospel aan zijn muziek toe. Zoals de titel al indiceert, kabbelen de stukken op de plaat rustig voort. Millers elektrische bas staat uiteraard prominent vooraan in het geluidsbeeld. In het laatste nummer, de ballad 'Preachers kid', komt nog even zijn basklarinet tevoorschijn. Het beetje venijn op de cd komt van zangeres Selah Sue in – schrik niet – een gospelversie van 'Que sera'. En van het knerpen van Trombone Shorty in '7-Ts'. Een cd voor liefhebbers van 'luie muziek'.

Hessel Fluitman

QUARTZITE 4TET
Recrystallization (Eigen Beheer)

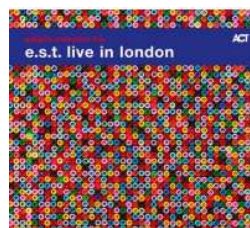
Alessio Bruno (bas), Wietse Voermans (saxofoon), Elvis Homan (drums) en Marko Jugovic (percussie), de mannen van het Quartzite 4tet, kennen elkaar van de Hogeschool voor de Kunsten Codart in Rotterdam. In 2015 vormden zij hun – zoals ze zelf zeggen – extreem hechte kwartet Quartzite, dat de grenzen tussen klassiek-hedendaagse muziek, jazz en rock verkennt. De band is genoemd naar het compacte korrelige materiaal kwartsiet (quartzite in het Engels). Keihard spul dat niet snel erodeert. De zes eigen composities op de cd 'Recrystallization' zijn volgens de band zoals de groepsnaam doet vermoeden: compact, korrelig en hecht. Deze beschrijving van de door saxofonist Steve Lehman en pianist Vijay Iyer beïnvloede hypermoderne experimentele jazz van Quartzite klopt aardig. Maar swingend, inventief en intrigerend zijn ook toepasselijke aanduidingen.

Hans Invernizzi

Luister hier naar een track van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=DpJGI7IPfmQ>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 3 juni 2018

- 1 Esbjörn Svensson Trio**
EST Live In London (ACT)
- 2 Brad Mehldau**
Seymour Reads The Constitution (Nonesuch)
- 3 Michael Wollny**
Warburg (ACT)
- 4 Dave Holland**
Uncharted Territories (Dare2 Records)
- 5 Grant Green**
Funk In France (Resonance Records)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Joshua Redman**
Still Dreaming (Nonesuch)

Met een Quartet gestoeld op de band van zijn vader Dewy (Old And New Dreams) voegt saxofonist Joshua Redman met deze cd weer een nieuwe dimensie toe aan zijn toch al indrukwekkende oeuvre. Ron Miles op trompet, die zowel mooi als 'out of the box' kan spelen, heeft een glansrol.

- 2 Marcus Miller**
Laid Black (Blue Note)

We weten zo langzamerhand wel wat we kunnen verwachten van een nieuwe cd van bassist Marcus Miller. Lekker grooveende nummers met gastsolisten uit de buitencategorie. Niets meer en niets minder. Fusion van topklasse! Alleen dat 'Que sera'... Heel jammer.

- 3 Ad Colen**
Birds Eye View (Sweet Brair)

Het lijkt waarachtig wel afgesproken werk. Eerst Dick de Graaf ('Bird Buzz') en nu saxofonist Ad Colen met een vogelplaat. Daar houdt de vergelijking dan ook wel mee op. Colen geeft een heel andere kijk op de 'Birds' dan De Graaf. Moderne jazz die je pakt en meevoert naar hogere sferen.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZ OP DE PLANKEN

METROPOLE ORKEST BIG BAND & CHINA MOSES

Bezetting:

Metropole Orkest Big Band,
China Moses (zang).

Datum en plaats:

17 mei 2018,
Lantaren/Venster, Rotterdam.

In de afgelopen jaren maakte de bigbandsectie van het Metropole Orkest zich dienstbaar aan het repertoire van Oliver Nelson, Quincy Jones en Thelonious Monk. In mei deed de Metropole Big Band opnieuw een jaarlijkse minitour. Nu onder leiding van de Japans-Amerikaanse dirigente Miho Hazama en de Amerikaanse zangeres China Moses als gastsolist. Met haar in de 'lead' lag de weg van de arrangeurs van het Metropole Orkest vrij naar een bigband die mocht uitblinken in raffinement en verfijning. En dat deden ze overtuigend. Van haar moeder Dee Dee Bridgewater kreeg China Moses jazz en R&B met de paplepel ingegoten. Zelf voegt ze daar veel soul en funk aan toe. Als verhalenvertelster neemt ze haar publiek mee in haar eigen wereld. "Mensen kunnen van mij een volledig palet aan emoties en grooves verwachten, van swing tot funk, van subtiele melancholische ballads tot explosieve uitbarstingen."

China koestert het leven. Ze is ongedwongen en maakt contact zodra ze in gezelschap verkeert. Met een overdosis spontaniteit kost dat weinig moeite. Haar energie en humor nodigen uit tot verbondenheid en wederzijdse inspiratie. Interactie met het publiek is voor haar een essentiële voorwaarde om zich muzikaal te kunnen uiten. "Muziek is een taal die je met elkaar deelt en die we allemaal verstaan", zei ze na afloop in de foyer.

Het zijn de kleine dingen die haar persoonlijkheid sieren. "Hé mensen, wat fijn om hier te kunnen zijn. Ik voel me enorm vereerd met de uitnodiging om met dit geweldige orkest te mogen optreden. Voor mij een schitterende manier om mijn muziek met jullie te kunnen delen." Ze zegt het zonder ophef, alsof je persoonlijk met haar praat. Deze intieme momenten waren talrijk gedurende het concert. Als mens is ze net zo boeiend als ze is in haar muzikaliteit. Het enthousiasme spat van haar af zodra China Moses begint te zingen. Haar timing is verpletterend. Haar acteertalent en dans zijn entertainment pur sang.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

China Moses in de kleedkamer. (Foto: Joke Schot)

In alles vergt ze het uiterste van zichzelf.

Bij China Moses draait het om swing, passie en extase. Haar eigen songs, afkomstig van haar vorig jaar uitgebrachte album 'Nightintales', hangen aan elkaar van persoonlijke anekdotes, observaties, geluk en liefdesleed. Daarnaast put ze met respect uit het repertoire van haar idolen Dinah Washington en Nina Simone.

De begeleiding van China Moses was naast een ideale showcase vooral een grote uitdaging voor de Metropole Big Band. Ze beheerst de fijne kneepjes van het vak, maar heeft ook veel vrijheid nodig. Tijdens het concert in LantarenVenster viel alles op zijn plaats en waren swing en grooves verpletterend. Bijna alle bandleden kregen ruimte voor mooi uitgeschreven solopartijen of improvisaties.

Toen alles achter de rug was, schoot er nog wat tijd over voor een portretfoto. "Wat draag je een leuke oranje jurk", zei ik complimenteaus. "Natuurlijk schat, ik ben toch in Nederland".

Roland Huguenin

Voor meer foto's van dit concert ga naar pagina 13.

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

GO WITH THE FLOW

Deze zondag zong ik in een 'fancy' restaurant hier in New York. Ze noemen zichzelf een haute-cuisine-restaurant en staan bekend omdat ze dagelijks jazzbands hebben. Ze hebben een mooi podium zodat de band goed te zien is en klanten komen er ook voor de live-jazz. Maar op hun website staat: 'we're not a listening room'. De muziek is bedoeld als achtergrond, als aankleding en voor de ervaring, het draait niet om de muzikanten of de muziek. Ik zing er graag want ik kan er nieuwe liedjes leren en van alles oefenen. Ik moest denken aan Blossom Dearie, die in een interview zei dat we mensen niet moeten afleren om met aandacht naar muziek te luisteren. Dat het belachelijk is dat er muziek wordt gedraaid in de lift of in een supermarkt of warenhuis. Op het moment van dat interview was het nog vrij nieuw dat er muziek in winkels werd gedraaid, inmiddels hoor je overal muziek en ontkom je er nergens meer aan. Je wordt gedwongen om naar top 40-hits te luisteren in de sportschool, bij de drogist, hier bij mij in de straat heeft een telefoonwinkel standaard een ghetto blaster buiten op de stoep staan. Ik heb gelukkig een mooie Bose koptelefoon die al het geluid om me heen blokkeert.

Toen ik aan het conservatorium begon had ik geen verwachtingen van het leven als professionele muzikant. Ik dacht er niet eens over na hoe het zou zijn, ik wilde gewoon meer over muziek leren en beter worden. Nog steeds is dat mijn insteek, maar nu moet ik er ook nog geld bij verdienen. Je komt dan af en toe wel voor dilemma's te staan. Sommige mensen spelen zoveel mogelijk 'gigs' en nemen alles aan, anderen geven liever wat meer les of doen ander werk en spelen alleen de 'gigs' die ze echt leuk vinden. De een speelt liever jazzstandards op een borrelfeest en de ander speelt liever top 40-nummers op een bruiloft voor dansende mensen. Sommigen richten zich alleen op jazz en anderen verkennen ook de popscene. Zo heeft iedereen z'n manieren om rond te komen en langzaam het aantal concerten die hij het liefst doet uit te breiden. Daar hoort spelen voor een niet-luisterend publiek ook af en toe bij.

Op het conservatorium leren ze je weinig over het bestaan als muzikant na je afstuderen. Iedereen doet het uiteindelijk op z'n eigen manier en ik zou me ook niet een les kunnen voorstellen die mij hierop had kunnen voorbereiden. Er bestaat niet echt een antwoord en voor docenten is het rondkomen als muzikant soms net zo'n grote uitdaging als voor de studenten.

Het enige wat ik echt geleerd heb is dat je wilskracht moet hebben, je niet te veel zorgen moet maken, alle kansen moet grijpen en heel erg flexibel moet zijn. 'Go with the flow...' Dat is de juiste instelling voor een muzikant want je weet nooit wat er op je pad komt. Toen ik auditie deed voor het conservatorium had ik nooit ofte nimmer verwacht dat ik elf jaar later in Central Park deze column zou zitten schrijven.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=duKba6sd1G0>

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

DIVERSE MUSICI

The Complete Jazz at the Philharmonic on Verve 1944 – 1949
Verve

De muziek die producer Norman Granz op diverse momenten en geluidsdragers onder de noemer 'Jazz at the Philharmonic' uitbracht kon wel eens recht hebben op het predicaat 'het vaakst heruitgegeven'! De box waarover ik beschik dateert uit 1998. Hij bevat vijf dubbel-cd's en een boekje met 222 pagina's informatie. Het is een historisch monument voor muzikale krachtpatserij, sensatie, jammen, persoonlijke voorkeuren van Granz en meteen ook een tijdsdocument van de eerste orde. De cd's zijn voor de meer behoudende jazzliefhebber stuk voor stuk een feest. Neem de willekeurig gepakte vierde cd. Die bevat een concert van 28 januari 1946. Daarin figureren onder anderen trompettist Dizzy Gillespie, saxofonist Lester Young, pianist Bud Powell en saxofonist Charlie Parker. In de tweede set treden Hawk, Prez, Bird, trompettist Buck Clayton en altsaxofonist Willie Smith voor het voetlicht. Drummer Buddy Rich krijgt met zijn bijdragen de handen ook op elkaar. Er wordt gejamd op de 'JATP Blues' en 'I got rhythm'. Swingende jazz en grote namen. Daar stond Granz voor. Zo gaat het tien cd's door. Voor liefhebbers van swing, bop en sensatie een aanrader.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

JAZZHELDEN.NL

De website **Jazzhelden.nl** is een niet te missen bron van informatie over de Nederlandse jazz. Het verhaal wordt verteld door middel van gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn al meer dan honderd portretten gemaakt, maar het aantal groeit gestaag. **Jazzhelden.nl** is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief. <http://www.jazzhelden.nl>

FESTIVALS JUNI / JULI

Jef Neve – hier op 24 mei 2018 in CC Hasselt – speelt op het Gent Jazz Festival. (Foto : Jean Schoubs)

GRADUATION JAZZ FEST

Muziekgieterij, Maastricht
11 tot en met 19 juni 2018

(<https://bit.ly/2snRnnX>)

Met onder anderen:

Frederik Tings, Amber Haddad, Max Hilpert, Wolf van Gemert en Arno Grootaers.

ZEELAND JAZZ

Diverse locaties, Middelburg
15 tot en met 17 juni 2018

(<https://www.zeelandjazz.nl>)

Met onder anderen:

Tommy Moustache, The Ploctones, Estafest, Swinging Affair Big Band, Schnitzl, Sven Hammond en Flip Vermeert & Enrique Simon Quartet.

SWINGIN' GRONINGEN

Diverse locaties, Groningen
21 tot en met 23 juni 2018

(<https://swingingroningen.nl/>)

Met onder anderen:

Steve Altenberg Band, Treats, Prins Claus Conservatorium Big Band, Lex Jasper Trio, Cubop City Big Band, Evil Empire Orchestra, Marutyri en Floriana Floti Quartet.

...vervolg op de volgende pagina

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 juni 2018

- 1 Joey Alexander**
Eclipse
(Motema)
- 2 Eddie Henderson**
Be Cool
(Smoke Sessions)
- 3 Kenny Barron Quintet**
Concentric Circles
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

INFESTIVAL

LantarenVenster, Kantine Walhalla, Rotterdam
28, 29 juni 2018

(<https://www.injazz.nl/infestival/>)

Met onder anderen: Alex Simu Quintet, AVA Trio, Coal Harbour, COLEN – A Birds' Eye View, Colin Vallon Trio, Gravity Zero, Hermine Deurloo/Rembrandt Frerichs Quartet, Hobby Horse, Kleptomatics, KRUPA & The Genes, Lingua Franca Ensemble, Niels Broos & Jamie Peet, Quartzite 4tet, Reinier Baas & Ben van Gelder, Sanne Huijbregts, SPOKEN + 2, Sun-Mi Hong Quintet, New Conrad Miller Trio, Woody Black 4 en Yasam Hancilar Band.

GENT JAZZ FESTIVAL

Bijlokesite, Gent
29 juni tot en met 8 juli 2018

(<https://gentjazz.com>)

Met onder anderen: Pharaoh Sanders, Vijay Iyer, Igor Gehenot's DELTA, Brad Mehldau Trio, Loriers - Postma – Gerstmans, Chico Freeman, Jason Moran, Hudson en Jef Neve.

BROSELLA JAZZ

Groentheater, Brussel
8 juli 2018

(<https://broSELLa.be/home/folkjazz/>)

Met: Jazz Station Big Band & Jason Rebello, gHex Trio, Youn Sun Nah & Ulf Wakenius, Romane & Stochelo Rosenberg, Leon Parker & Guests en The Bad Plus.

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Ahoy, Rotterdam
13 tot en met 15 juli 2018

(<https://www.northseajazz.com>)

Met onder anderen: Kurt Elling, Roy Hargrove, Stanley Clarke, Snarky Puppy & Metropole Orkest, Cameron Graves, Kaja Draksler, Carla Bley, Mingus Big Band, The Quartet en Adam Rogers.

JAZZ OP PAPIER

Jazzbulletin 107 is uit

Jazzbulletin 107, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief (NJA), is uit. Op de voorkant prijkt saxofonist Dexter Gordon. Aanleiding is de uitgave van een NJA-cd met een concert dat hij in 1963 in Persepolis in Utrecht gaf. Een concert dat door de VARA werd uitgezonden, maar waarvan de opname als verloren werd beschouwd. Rein de Graaff hoorde de uitzending als dienstplichtige in de kazerne en is nog altijd zeer enthousiast over Gordons vorm van die avond, zo vertelt hij in een artikel van zijn hand. Verder onder meer: Rudie Kagie over Tom Dissevelt, jazzherinneringen van Theo Loevendie, een IM Peter Guidi en het levensverhaal van drummer Louis Debij.

Meer info: <https://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

VARIA

Eerste namen So What's Next? bekend

De eerste namen voor de zesde editie van het festival So What's Next? zijn bekend. Op het programma staat het project 'Songs of Joni Mitchell', door het Noordpool Orkest met zangeres Zara McFarlane, saxofonist Ben van Gelder, zangeres Anna Serieuse & gitarist Jorrit Westerhof. Verder Avishai Cohen, GoGo Penguin, SFJAZZ Collective, pianist Philipp Rüttgers, Theon Cross, Dinosaur en JEFF. Het festival is op 2, 3 en 4 november in Muziekgebouw Eindhoven en op diverse locaties in het centrum.

China Moses (links) en dirigente Miho Hazama (rechts). (Foto: Joke Schot)

China Moses trad 17 mei in LantarenVenster op met de Metropole Orkest Big Band. Zie het verslag op pag. 9.

China Moses. (Foto: Joke Schot)